

Η ΧΕΙΜΕΡΙΑ ΝΑΡΚΗΣ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΛΑΜΨΙΑΣ

Υπό

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΥΔ. ΓΑΛΑΖΙΔΗ

Μαιευτήρος-Γυναικολόγου, Ειδικού Άναισθησιολόγου

Διευθυντού Άναισθησιολογικού Τμήματος

Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ήλιάδη»

Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τεχνητῆς χειμερίας νάρκης εἰς τὴν γενικὴν χειρουργικὴν, ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τῶν Laborit καὶ Huguenard ἐν ἔτει 1952, ὑπῆρξαν ἐξόχως ἐνθαρρυντικά. Ἐκτοτε ἐπεξετάθη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς καὶ ἐπὶ ἄλλων κλάδων τῆς ἰατρικῆς, ὡς καὶ εἰς τὴν μαιευτικὴν (ἐκλαμψία τῆς λοχείας). Ἐνταῦθα θὰ ἐκθέσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς χειμερίας νάρκης, τῶν χρησιμοποιομένων διὰ τὴν ἐπίτευξιν ταύτης φαρμάκων καὶ μέσων, τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῆς καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς κατεψυγμένης.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι διάφορα ἔντονα ἐρεθίσματα, ὡς ἐκτεταμένοι τραυματισμοί, ἐγκαύματα, βαρεῖαι ἐγχειρήσεις, βαρεῖαι καταστάσεις shock, ἔντονος ὑπερπυρεξία καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ βαρεῖα ἐκλαμψία τῆς λοχείας, προκαλοῦν εἰς τὸν ὄργανισμὸν ἕνα ἀσυνήθως ὑπερβολικὸν ἐρέθισμα, τὸ ὁποῖον οὗτος φυσιολογικῶς πολλάκις ἀδυνατεῖ νὰ ὑπερνικήσῃ. Ὁ ὄργανισμὸς συνήθως εἰς κάθε ὑπερβολικὸν ἐρέθισμα ἀντιδρᾷ διὰ τοῦ νευροενδοκρινικοῦ τοῦ μηχανισμοῦ. Πολλάκις ὅμως ἡ ἐσωτερικὴ ἰσορροπία διαταράσσεται τόσον πολὺ, ὥστε οὗτος ἀδυνατεῖ νὰ τὴν χαλιναγωγήσῃ. Διὰ τῆς τεχνητῆς χειμερίας νάρκης ἐπιτυγχάνεται μίᾳ ἀναστολῇ τῆς λειτουργίας τοῦ νευροενδοκρινικοῦ συστήματος καὶ σημαντικὴ μείωσις τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ κυττάρου, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν μιᾶς

ἐπιβραδυνομένης ζωῆς, ἐνὸς ρυθμοῦ *ralenti* ὅλων τῶν λειτουργιῶν του.

Οὕτω κατορθοῦται νὰ προσαρμοσθῇ τελείως εἰς τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος καὶ νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὴν ἐκ τῶν ἐρεθισμάτων προκαλουμένην ὑπέμετρον ἀντίδρασιν καὶ λόγῳ τῶν ἡλαττωμένων ἀναγκῶν του νὰ καταστήσῃ τὸ ἐρέθισμα ἀνεκτὸν καὶ ἐν τέλει νὰ τὸ ὑπερνικήσῃ. Ἡ ἐπίτευξις τῆς «νευροπληγίας» ταύτης, ὡς λέγεται, ἐπιτελεῖται διὰ χορηγήσεως διαφόρων cocktails φαρμάκων, γαγγλιοπληγικῶν, ἀντιϊσταμινικῶν, συμπαθητικολυτικῶν καὶ παρασυμπαθητικολυτικῶν. Ἡ ἀνωτέρω ἀγωγή συμπληροῦται διὰ τῆς «ἀντιδιαχυτικῆς» θεραπείας (παρεμπόδισις σχηματισμοῦ οἰδημάτων καὶ αἱμορραγιῶν), τῆς «ἀναβολικῆς» τοιαύτης (ἐξοικονόμησις λευκόματος), ὡς καὶ διὰ τῆς τοποθετήσεως ὀκτῶ παγοκύσεων εἰς ἀγγειοβριθῆ ὄργανα καὶ εἰς σημεῖα τοῦ σώματος ἔνθα διέρχονται μεγάλα ἀγγειακὰ στελέχη (μασχάλοι, σκαρπαῖα τρίγωνα). Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ εἰς Χ.Ν. εὑρισκομένου ἀτόμου εἶναι κατάστασις διαρκοῦς ὑπνηλίας, ὑποθερμίας (29-34°), ἀδιαφορίας εἰς τὸ ἄλγος καὶ τὰ ἐξωτερικά ἐν γένει ἐρεθίσματα, ἐλαττώσεως τῆς καταναλώσεως ὀξυγόνου καὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀναπνοῆς.

Ἡ συνήθης διάρκεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Χ.Ν. εἶναι τεσσάρων 24ώρων. Τοποθετοῦμεν τὴν ἀσθενῆ ἐντὸς σκοτεινοῦ, ἡσυχου καὶ καλῶς ἀεριζομένου θαλάμου,

τελειώς γυμνήν και έν ύπτιά κατακλίσει, χορηγοῦμεν άμέσως ένδομυϊκώς Φαινεργάνην και Πεθιδίνην, τοποθετοῦμεν ύπόθετον Νεμπουτάλης και έφαρμόζομεν βραδείαν ένδοφλέβιον έγχυσιν του ύπ' αριθμόν 1 cocktail του Laborit (α' 24ωρον), συνισταμένου έκ τών κάτωθι φαρμάκων: Amigen, Άνευρίνης, Πυριδοξίνης, Φαινεργάνης και Largactil, ήτοι γαγγλιοπληγικών, άναλγητικών και βιταμινών έντός λευκωματούχου και σακχαρούχου όρρου. Άφου χορηγήσωμεν και εις άπ' ευθείας ένδοφλέβιον ένεσιν ένα μείγμα Πεθιδίνης και γαγγλιοπληγικού, άναμένομεν επί τι χρονικόν διάστημα ώστε να έπιτευχθί ή άποσύνδεσις του νευροφυτικού συστήματος, ότε τοποθετοῦμεν τās παγοκύστεις και μόνιμον καθετήρα κύστεως.

Εις τó β' 24ωρον συνεχίζεται ή κατάψυξις διά χορηγήσεως έκ νέου του ύπ' αριθμόν 1 cocktail και έφαρμογής τής «άντιδιαχυτικής» και «άναβολικής» θεραπείας (άνδρική όρμόνη, βιταμίνη Β1, Β12 και Ε).

Εις τó γ' 24ωρον έφαρμόζεται τó ύπ' αριθμόν 2 cocktail, περιλαμβάνον τά κάτωθι φάρμακα: Amigen, Άνευρίνη, Πυριδοξίνη, Θεϊκόν μαγνήσιον και Θεϊκήν σπαρτεϊνην, και συνεχίζεται ή «άντιδιαχυτική» και «άναβολική» θεραπεία.

Εις τó δ' 24ωρον προβαιομεν εις τήν επαναθέρμανσιν τής κατεψυγμένης διά τής ένδοφλεβίου κατά σταγόνας χορηγήσεως του ύπ' αριθμόν 3 cocktail, συνισταμένου έκ τών κάτωθι: Amigen, φυσιολογικού όρρου, Άνευρίνης, Άσκορβινικού όξέος, Αϊθυλικής άλκοόλης και Προκαΐνης, και ένδομυϊκής χορηγήσεως άνδρι-

κής όρμόνης, Προστιγμίνης, Ήπαρίνης και βιταμίνης C. Βαθμιαίως (εις διάστημα 12 ώρων) αφαιρούνται αί παγοκύστεις, αρχής γενομένης έκ τής προκαρδίου χώρας, ότε και άφυπνίζεται ή άσθενής.

Κατά τήν διάρκειαν τής Χ.Ν. ή άσθενής δέον να επιβλέπεται ώς κάτωθι: 1) Να μήν άνασταλή ή γαγγλιοπληγία. 2) Έλεγχος θερμοκρασίας από του όρθου και λήψις Α.Π. άνά 15'. 3) Καταμέτρησις σφύξεων και άριθμός άναπνοών. 4) Καταμέτρησις ούρων άνά 24ωρον και έλαφρα μετακινήσεις προς άποφυγήν κατακλίσεων. Επίσης δέον να ύποβάλλεται εις ειδικάς εργαστηριακάς εξετάσεις (ούρία αίματος, χρόνος προθρομβίνης).

Παρ' ήμίν πολλοί ήσυχολήθησαν με τήν έφαρμογήν τής Χ.Ν. επί έκλαμψίας τής λοχείας (Άθανασίου, Βιτάλης, Δήμας, Πατεράκης).

Διά πρώτην φοράν έν Έλλάδι έφηρμόσθη αύτη μετ' άπολύτου επιτυχίας ύφ' ήμών (Δ. Γαλαζίδης, Λ. Φραγκιαδάκης, Εϋ. Συνοδινός) έν έτει 1954 εις τó ύπό τήν Διεύθυνσιν του Καθηγητού κ. Ν. Λούρου Δημόσιον Μαιευτήριον Άθηνών (άσθενής Κ.Θ., άριθμός Μητρώου Δημοσίου Μαιευτηρίου 2970/1954). Η νεοτεριστική και επαναστατική αύτη θεραπευτική μέθοδος, ή εισαχθεΐσα έν τή επιστήμη ύπό τών Laborit και Huguenard, δέον να άποτελή εις τās βαρείας περιπτώσεις τής έκλαμψίας τής λοχείας τήν μέθοδον έκλογής, διότι επιφέρει έκπληκτικήν άλλαγήν τής κλινικής εικόνας, ήτοι ήρμαιν τής άσθενούς, πτώσιν τής άρτηριακής πίεσεως, αύξισιν τών αποβαλλομένων ούρων, εξαφάνισιν του λευκόματος και μετέπειτα τών οίδημάτων.

ΜΟΙΧΕΙΑ Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ!

Λουδίνον.— Τó Έφετεΐον τής Παδοῦσης εξέδωκεν άπόφασιν διά τής όποίας χαρακτηρίζεται ή τεχνητή γονιμοποιήσις ώς μοιχεία. Τó δικαστήριον κατεδίκασε τήν κ. Κλάουντια Φρέντα εις 20 ήμερών φυλάκισιν μετ' άναστολής διά μοιχείαν, άφου αύτη ώμολόγησεν ότι απέκτησε τέ-

κνον διά τεχνητής γονιμοποιήσεως τέσσαρα έτη μετá τόν χωρισμόν έκ του συζύγου της.

Τó πρωτοβάθμιον δικαστήριον ειχεν άπαλλάξει τήν κατηγορουμένην λόγω ανεπαρκών ένδείξεων και ειχεν άναγνωρίσει τó διετές θυγάτριόν της Ρίταν-Μαρίαν ώς νόμιμον τέκνον της.